

21 669 (R 1396)

Overeenkomst inzake betrekkingen op het gebied van film en videofilm tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Canada, met Bijlage; Ottawa, 18 oktober 1989

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 15 augustus 1990

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 24 augustus 1990. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 23 september 1990.

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 18 oktober 1989 te Ottawa tot stand gekomen Overeenkomst inzake betrekkingen op het gebied van film en videofilm tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Canada, met Bijlage (Trb. 1989, 170).²

Een toelichtende nota bij de Overeenkomst treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor Nederland en de Nederlandse Antillen gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogerge-noemde stukken op 24 augustus 1990 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, GW; Art. 61, (3), G.W. 1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek

S-IZ
S-CM

Toelichtende nota

Coproduktieverdragen op het gebied van de film zijn een gangbaar instrument om de samenwerking tussen twee landen op het gebied van de filmproductie te bevorderen. Een aantal landen is ertoe overgegaan om de werkingssfeer van deze verdragen uit te breiden tot coprodukties op het terrein van de video, om de ontwikkeling van de audiovisuele industrie in het algemeen te stimuleren.

Een dergelijk verdrag stelt de criteria vast voor coproduktieprojecten, die in elk van de twee landen willen worden erkend als een nationale produktie. Als zodanig komen deze coprodukties dan in aanmerking voor de beschikbare overheidssteun in de respectievelijke landen. Op deze wijze wordt een samenwerkingsvorm gestimuleerd, die het financiële draagvlak van film- en video-produkties kan versterken en het verspreidingsgebied van een film- of video-programma bij voorbaat kan vergroten. De belangrijke filmlanden in de wereld erkennen het belang van een dergelijk instrument als onderdeel van de overheidsbevordering van de nationale audiovisuele industrie. In de loop van de jaren is door deze landen een groot aantal van dergelijke verdragen gesloten.

Zoals aangegeven in de toelichtende nota bij de op 3 februari 1988 te Rotterdam gesloten Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek inzake de coproduktie van films (zie: Kamerstukken II, 1987/88, 20 698, nr. 1), bestaat er ook in Nederland een groeiende behoefte aan internationale samenwerking op dit terrein en een behoefte aansluiting te vinden bij een internationaal langzamerhand alom gevolgd praktijk van samenwerking.

Met de onderhavige Overeenkomst wordt uitvoering gegeven aan het reeds aangekondigde voornemen van de Nederlandse regering om naast Frankrijk met meer landen overeenkomsten te sluiten op het terrein van de film- en video produktie.

Dat Canada als tweede land in aanmerking komt voor een dergelijke Overeenkomst, vloeit behalve uit het feit dat dit land zich officieel tot Nederland gewend heeft met een verzoek tot samenwerking, voort uit de volgende overwegingen. Canada kent een belangrijke en door de overheid krachtig ondersteunde audiovisuele industrie die zeer openstaat voor samenwerking met film- en videoproducenten buiten Canada. De goede culturele betrekkingen tussen de beide landen en de positieve ervaringen met een aantal film-coprodukties geven verder aanleiding een versterking van de samenwerking op audiovisueel gebied met Canada na te streven.

De werkingssfeer van de Overeenkomst met Canada is in vergelijking met de Overeenkomst met Frankrijk uitgebreid tot het terrein van de videoproduktie. Daarmee heeft de Overeenkomst onder meer ook betrekking op specifiek voor televisie geproduceerde programma's. Een en ander brengt met zich mee dat naast de beide filmfondsen ook de omroep in de figuur van de stichting Coproduktiefonds Binnenlandse Omroep wordt aangewezen als competente organisatie coprodukties te toetsen aan de criteria van de Overeenkomst.

Voor wat de Overeenkomst met Canada betreft zal het behoud van de Nederlandse identiteit en de rol van de Nederlandse taal bij coprodukties niet uit het oog worden verloren. Opgemerkt kan hierbij worden dat ook voor Canada het aspect van de eigen culturele identiteit een belangrijke rol speelt bij de ondersteuning en de waardering van de Canadese inbreng in coprodukties. Met het oog hierop en gezien de nog geringe ervaring in Nederland met coprodukties worden in overleg met de betrokken partijen in Nederland de ontwikkelingen op dit gebied nauwgezet gevolgd teneinde binnen drie jaar na de inwerkingtreding van de Overeenkomst te komen tot een evaluatie van de resultaten van de

samenwerking tussen Canada en Nederland op het gebied van de film- en videoproduktie.

Wat de congruentie van de Overeenkomst met het Gemeenschapsrecht betreft, zij opgemerkt dat er geen aanleiding is om aan te nemen dat de Europese Commissie bezwaar zal maken tegen de Overeenkomst. In artikel III is bepaald dat ook ingezetenen uit andere landen van de Gemeenschap aan de coproductie kunnen meewerken. Voor het overige sluit de tekst aan op wat bij coproductieverdragen tussen lidstaten van de Gemeenschap onderling en tussen lidstaten en derden gebruikelijk is. De Commissie heeft in een Mededeling aan de Raad en het Parlement (COM(90) 78, 28.2.90) toegezegd een kaderregeling voor overheidssteun in de audiovisuele sector te zullen vaststellen. De beleidslijnen zullen betrekking hebben op alle soorten steun. Bij de uitvaardiging van de in het vooruitzicht gestelde gemeenschapsregeling en in ieder geval bij de evaluatie van de Overeenkomst na drie jaar zal worden gezien of, en zo ja welke consequenties de aangekondigde EG-regeling voor de onderhavige Overeenkomst zal hebben.

Artikelsgewijze toelichting

De tekst van de Overeenkomst sluit in grote lijnen aan bij die van soortgelijke verdragen die Canada reeds met andere landen heeft gesloten.

Artikel I

Een voor Nederland belangrijk element uit dit artikel is de aanwijzing van de twee filmfondsen en het Coproductiefonds Binnenlandse Omroep als competente organisaties die elk zelfstandig, naar de omvang en het karakter van een project, coproducties aan de Overeenkomst kunnen toetsen. In principe staat de mogelijkheid open voor een Nederlandse producent die niet in aanmerking kan of wil komen voor een bijdrage van één van de twee fondsen en/of één van de Nederlandse omroeporganisaties, het project door competente organisaties te laten toetsen aan de Overeenkomst. Met het oog op deze mogelijkheid en met het oog op de evaluatie van de resultaten van de Overeenkomst zullen de competente organisaties een gemengde commissie in het leven roepen.

In Canada worden omroeporganisaties niet beschouwd als producenten. Op Nederlands verzoek is aan dit artikel een laatste zin toegevoegd om het mogelijk te maken dat in Nederland omroeporganisaties in voorkomende gevallen wel als producent worden aangemerkt.

Artikel IV

De bijdrage in personele en materiële zin van de co-producenten wordt in dit artikel specifiek geformuleerd dan in het vergelijkbare artikel 4 van de Overeenkomst met Frankrijk.

Artikel VIII

In tegenstelling tot de Overeenkomst met Frankrijk wordt in de onderhavige Overeenkomst de vervaardiging van de verschillende taalversies en het vervaardigen van nagesynchroniseerde of ondertitelde kopieën door de coproducenten aan specifieke regels gebonden.

Koninkrijkspositie

De Regering van de Nederlandse Antillen heeft laten weten medegelding te wensen, derhalve wordt goedkeuring gevraagd voor

Nederland en de Nederlandse Antillen en zal overeenkomstig het bepaalde in Artikel XVIII in de kennisgeving met betrekking tot de inwerkingtreding worden bepaald dat de gelding van de Overeenkomst wordt uitgebreid tot de Nederlandse Antillen.

Het te zijner tijd tot stand te brengen Protocol betreffende de uitvoering van de Overeenkomst voor de Nederlandse Antillen (Artikel XVIII, 5e alinea) heeft op grond van add. art. XXI, eerste lid, onder b van de Grondwet juncto artikel 62, eerste lid onder b van de Grondwet van 1972 niet de goedkeuring van de Staten-Generaal.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. Dankert